

Ved Sammensætningen af denne Styrelse har man taget Hensyn dels til Grosserer-Societetets Komité som øverste Myndighed paa Københavns Børs og indtil 1888 over Kursnoteringen paa de officielle Noteringsdage, dels til selve Kursnoteringsdeltagerne, hvis Indflydelse paa Fondsbørsens Anliggender i naturlig Sammenhæng med, at Fondsbørsen er Rammen om deres Erhvervsvirksomhed, har fæstnet sig ned gennem Aarene. Det foreslaas derfor, at Komiteen og Fondsbørsens Medlemmer vælger hver sin Halvdel af Bestyrelsen, hvorhos Handelsministeren beskikker en Formand, hvis Hverv det altsaa vil blive at varetage det almenes, Offentlighedens og Publikums Interesser. Man tør da haabe paa, at den langvarige, hidtil i Virkeligheden aldrig hvilende Modstrid imellem den ensidige Varetagelse af Stands- og Erhvervsinteresserne — repræsenterede af Vekselerernes og Vekselmæglerenes Kursnoteringsudvalg — og Værebørsens i sig selv berettigede Krav paa med Traditionens Ret qua Børsstyrelse at have stadig Indseende med Noteringen — repræsenteret af Grosserer-Societetets Komité — vil blive overvundet og udlignet ved den af Staten indsatte Formands Tilstedekomst.

Ind i dette System følger sig dernæst naturligt den af Lovforslaget nyskabte Børsmyndighed: *Børskommissæren*. Fondsbørsen vil vel fremtidig vedblivende have sin egen, selvstændige Styrelse, kun med en anden mere betryggende Sammensætning end hidtil, *men* da denne Styrelse ifølge Sagens Natur kun af og til kan træde sammen og dermed i Funktion, er selve det *daglige Tilsyn* med, at Lovens enkelte Forskrifter overholdes, lagt i Hænderne paa en dertil udrustet Myndighed, Børskommissæren, hvis Virksomhed altsaa forudsættes at foregaa i Samklang med Bestyrelsen.

Det skal endelig i denne Forbindelse bemærkes, at den Monopol-Stilling, som det i Tidens Løb er lykkedes Fondsbørsens Medlemmer at sikre sig, bliver brudt ved Loven derigennem, at *Adgangen* til at op-

tages i Fondsbørs-Medlemmernes Kreds herefter kommer til (jfr. Ændringsforslag Nr. 2) at gaa gennem Fondsbørsens Bestyrelse, hvori Kursnoteringsdeltagerne vil have Lejlighed og Ret til at gøre deres Syn gældende, men ikke bliver eneraadende over, hvem der fremtidig skal admitteres.

I Sammenhæng hermed maa ogsaa Ændringsforslag Nr. 3 (til § 3) ses angaaende den *Uddannelse*, der kræves for at kunne opnaa eventuel Anerkendelse som Medlem af Fondsbørsen. Efter Loven fordrer 3 Aars Uddannelse i Vekselererforretning. Udvalget har hertil ønsket at føje: „eller tilsvarende Bankvirksomhed“.

Ændringsforslag Nr. 4 forhøjer det Depot, der skal stilles af Fondsbørsens Medlemmer som Sikkerhed for deres Forpligtelser, fra 25 000 til 50 000 Kr.

Ændringsforslag Nr. 5 giver de den 1. Marts 1919 berettigede Deltagere i Kursnoteringen Ret til Anerkendelse som Medlemmer af Fondsbørsen.

Ændringsforslag Nr. 10 skærper de Fordringer, der stilles til Børskommissæren, saaledes at han hverken direkte eller indirekte maa gøre Forretninger paa Fondsbørsen.

Medens der i Udvalget har været Enighed om ovennævnte Ændringsforslag ligesom om Nr. 2, 9, 11 og 12, der nærmest er af redaktionel Art, har der derimod ikke kunnet opnaas tilsvarende Enighed om Bestemmelsen i Lovforslagets § 4, 1ste Stykke.

Naar et *Flertal* indenfor Udvalget (bestaaende af Poul Christensen, Dalsgaard, I. A. Hansen, Hauch, Jeppesen (Næraa), Helge Kjeldskov, Leerbeck, J. Chr. Møller, Nygart, P. Nørgaard, Schovelin og Sørensen-Egaa) har ment at kunne akkviescere ved Bestemmelsen om, at Forretningerne paa Fondsbørsen kun maa udføres *kommissionsvis* under Noteringen — idet man dog ikke ønsker, denne Indskrænkning skal omfatte *Obligationer* —, er det ingenlunde, fordi det vil benægtes, at den ubetinget mest betryggende Ordning af Fondsnoterungen er den, hvorefter Noteringen udelukkende sættes af *Mæglere*, altsaa af Mænd, der er